

Objev Rudolfa Steinera a první astrologické reinkarnační pravidlo

Robert A. Powell

Duchovně-vědecké základy výzkumů Guethera Wachsmutha vycházejí z přednášky Rudolfa Steinera, kterou přednesl 26. listopadu 1912 v Mnichově.

Když člověk zemře, tedy projde branou smrti, potom zemře za jisté konstelace hvězd. Tato konstelace hvězd je pro jeho další duševní život skutečně podstatná, pokud se určitým způsobem otiskne do jeho duševní bytosti a zůstane skutečně jako otisk. A v této duši zůstává snaha s touto konstelací opět přijít při novém narození, opět učinit po právu silám, které jsme přijali v momentu smrti, opětně vstoupit do této konstelace hvězd. A tady je jedna pozoruhodnost. Když se tak pokoušíme získat konstelaci hvězd pro lidskou smrt, potom konstelace hvězd pozdějšího narození ve velké míře navzájem souhlasí s hvězdnou konstelací dřívější smrti.

Rudolf Steiner výslovně zdůraznil, že třebaže tento objev nechce vyslovit jako všeobecně platný zákon, přece jen v jednotlivých vyšetřených případech zjistil nápadnou podobnost konstelací smrti a následujícího narození. Guenther Wachsmuth se pokusil vniknout hlouběji do pozorování Rudolfa Steinera a výsledky tohoto výzkumu shrnul do knihy *Kosmické aspekty narození a smrti*.

V průběhu výzkumů karmy, když jsem sledoval poznámku Williho Suchera o „časových rovnících“, které ukazují dobu pobytu individuality v duchovním světě mezi dvěma inkarnacemi, jsem v roce 1975 narazil na zákonitost, která je přímým potvrzením údaje v přednášce Rudolfa Steinera z 26. listopadu 1912 (viz výše) o podobnosti hvězdných konstelací smrti a navazujícího nového narození člověka. Toto „první astrologické reinkarnační pravidlo“ můžeme formulovat takto:

Vztah úhlu mezi Sluncem a Saturnem v okamžiku narození člověka je shodný nebo komplementární s okamžikem smrti v jeho předchozí inkarnaci. (Komplementární do 180°, takže „úhel narození“ a předcházející „úhel smrti“ dávají dohromady 180°.)

S těmito pravidly musejí být dány do souvislosti následující body:

1. Tato pravidla nepředstavují ve striktním smyslu zákon, neboť existují příklady, na které je nelze uplatnit.
2. Existují ještě další astrologická reinkarnační pravidla, která ve výzkumu karmy nalézají své uplatnění jako doplňující možnost ověření. („Druhé reinkarnační pravidlo“, které se opírá o planety Merkur a Venuše.)

Uplatnění pravidel astrologického výzkumu reinkarnace

Pro vědu o reinkarnaci a karmě jsou velmi významná obě pravidla astrologického výzkumu reinkarnace. Obě odpovídají předchozí inkarnaci Rudolfa Steinera jako Tomáše Akvinského, jak jsme ukázali, a také (se značnou měrou jistoty) ukazují, že mezitím neexistovala další inkarnace této individuality.

První pravidlo, kde jde o vztah úhlu mezi Sluncem a Saturnem při smrti v jedné inkarnaci k narození v následující inkarnaci, se v příkladu Rudolfa Steinera splnilo, když Saturn při smrti Tomáše Akvinského a potom opět také při narození Rudolfa Steinera stál v opozici ke Slunci.

Druhé pravidlo bylo také splněno, když heliocentrické (hermetické) postavení Merkura při narození Rudolfa Steinera (25° Býka) tvořilo konjunkci s heliocentrickým (hermetickým) postavením Merkura (27° Býka) při smrti Tomáše Akvinského (údaje délek podle siderického zvěrokruhu).

Nyní budeme pozorovat další uplatnění těchto obou pravidel, což nám pomůže ukázat, jak jsou mimořádně cenné pro vědecký výzkum reinkarnace.

Předchozí inkarnaci hudebního skladatele Franze Schuberta popsal Rudolf Steiner, aniž by vyslovil nějaké jméno.

Podíváme-li se ale na Schubertův život v 19. století duchovně zpět, do jeho dřívějšího života na Zemi, potom se stopy ztratí. Nelze je snadno najít.

Naproti tomu je stále možné poměrně snadno najít stopy ke svobodnému pánu von Spaun. A tato linie ta vedla nazpět do doby přelomu 8. a 9. století, ale do Španělska. A sice svobodný pán von Spaun byl kastílským knížetem, platil za mimořádně moudrého a zabýval se astrologií, astronomií v tehdejší smyslu, dokonce reformoval a vytvářel astronomické tabule a v určitém období svého života musel ze své vlasti utéci a právě u nejsilnějších nepřátel kastílského obyvatelstva tehdejší doby, u Maurů, našel své útočiště. A tady se musel nějakou dobu po svém útěku zdržovat a tady se vyvinul neobyčejně jemný vztah k jedné maurské osobnosti, v níž vězela individualita pozdějšího Franze Schuberta. A zcela jistě by onen kastílský kníže zahynul, kdyby se ho tehdy tato jemná duchovní osobnost mezi Maury neujala a nevyšla mu vstříc, takže po nějaké době mohl v životě pokračovat k obapolnému hlubokému uspokojení.

To, co vám zde vypravuji, je tak dalece, jak jen možno, vzdáleno od veškerého intelektuálního přemítání. Dokonce jsem vám naznačil, jaká byla oklika. Ale touto oklikou došlo se skutečně k tomu, že Franz Schubert byl znovu inkarnovanou maurskou osobností.*

Zde Rudolf Steiner popsal karmický vztah mezi Franzem Schubertem a Josephem von Spaun, který měl své kořeny v předchozí inkarnaci, když byl Franz Schubert arabskou osobností a Joseph von Spaun „kastílským knížetem“. Tato arabská osobnost byla podle Rudolfa Steinera zapletena v boji. *Na druhé straně se musela také účastnit těžkých bojů, které zuřily mezi Maury a nemaurským obyvatelstvem, kastílskými a aragónskými obyvateli atd.* K identifikaci

* R. Steiner: *Esoterické úvahy o karmických souvislostech*, svazek 1, GA 235, 1924.

této arabské osobnosti, která byla ve Španělsku zapletena do bojů, však tato krátká informace nestačí. Přesto nás uvedený popis předchozí inkarnace Josepha von Spaun v Kastílii vede trochu dále.

Záchytný bod existuje díky bádání Briana Hinderliderse, léčebného eurytmisty ve Stuttgartu. Po mnoha letech bádání došel k výsledku, že dřívější inkarnací Josepha von Spaun byl Alfons X. (1221-1284), král Kastílie a Leonu v letech 1252-1284. Také byl znám jako Alfons Moudrý, podporoval překlady arabských vědeckých pojednání do latiny a španělštiny. Jeho hlavní vědecký zájem spočíval v astronomii a astrologii a byly po něm pojmenovány *Tablas Alfonsiens* (Alfonsínské astronomické tabulky), astronomické tabulky pohybu planet. Krátký popis Rudolfa Steinera se přesně hodí na Alfonse X., včetně skutečnosti, že v určitém okamžiku svého života musel prchnout z vlasti a našel útočiště u Arabů (viz dole). Jeden detail se ovšem neshoduje, totiž to, že Alfons X. žil ve 13. století, nikoli na přelomu 8. a 9. století.

V dalším textu a v dodatku VI jsou podány následující příklady: Francis Bacon, Friedrich Nietzsche a Vladimír Solovjev. Rudolf Steiner, který se zabýval předchozí inkarnací Francise Bacona jako Hárún al-Rašída, nemluvil o Baconově inkarnaci ve 20. století, protože se rozhodl nemluvit o minulé inkarnaci svých současníků po dobu jejich života. V případě prezidenta Wilsona mluvil Rudolf Steiner o jeho inkarnaci jako Mauwija teprve tehdy, když Woodrow Wilson v únoru 1924 zemřel.

Friedrich Nietzsche a Vladimír Solovjev byli současníky Rudolfa Steinera; oba zemřeli již v roce 1900, kdy Rudolf Steiner zahajoval svou přednáškovou činnost. V obou případech Rudolf Steiner (1924) mluvil o jejich předcházející inkarnaci, aniž by ale jména těchto historických osobností přímo uváděl. S použitím nové vědy o hvězdách jako nové vědy o reinkarnaci a karmě budou v této práci tyto osobnosti identifikovány, a to s velkou mírou jistoty. Tyto příklady ukazují potenciál nové vědy o hvězdách jako reinkarnační vědě. Následující druhý svazek celého díla (*Astrologická biografika*) rozšíří tyto příklady a kromě jiného prozkoumá minulé inkarnaci a osud velkého skladatele 19. století - Richarda Wagnera. Oba svazky o hermetické astrologii tak představují položení základního kamene nové vědy o hvězdách a systematické, postupné použití této nové vědy o hvězdách jako nové vědy o reinkarnaci a karmě.